

NAŠA MALINOVÁ

Noviny občanov obce Malinová

VI. ročník

Číslo 2/2025

ZASTUPITEĽSTVO SCHVÁLILO ZÁVEREČNÝ ÚČET ZA ROK 2024

Vážení občania!

Ubehol prvý polrok tohto roku a je opäť čas na krátku bilanciu uplynulých mesiacov. Musím sa však ešte v hodnotení vrátiť do minulého roka. Obecné zastupiteľstvo sa totiž v závere polroka zaoberalo a napokon aj schválilo záverečný účet obce za rok 2024. Ešte predtým sa s ním mohli občania oboznámiť, pretože bol celý text umiestnený na úradnej tabuli. Zo strany obyvateľov neprišli žiadne pripomienky.

Môžem teda konštatovať, že hospodárenie obce za vlaňajší rok dopadlo dobre. Napriek počítačným prognózam a očakávaniam, že schválený vyrovnaný rozpočet môže negatívne ovplyvniť výpadky z podielových daní alebo rastúce ceny energií. Nebudem vás unavovať číslami, ale poviem, že výsledok hospodárenia je prebytok. Ušetrili sme viac než 46 tisíc eur. Tieto prostriedky použijeme na investičné zámery v tomto roku. Patrí sem aj dlho plánovaná oprava povrchu ciest v obci. Pôvodne sa malo začať už v prvom polroku, ale z rôznych príčin sme museli opätovne vyhlásiť verejné obstarávanie na dodávateľa. To už je ukončené, o niekoľko dní vyhodnotíme ponuky a podpíšeme zmluvu s vybraným dodávateľom. Očakávame aj príspevok od Environmentálneho fondu na komplexnú rekonštrukciu verejného osvetlenia v obci. Parametre sú nám známe. Doterajšie lampy by mali nahradiť LED-svietidlá. Tie sú približne o polovicu úspornejšie na spotrebe elektrickej energie, pri lepšej svietivosti. V ďalšom období nás

Starosta J. Stiffel podakoval bývalej dlhoročnej riaditeľke MŠ Dagmar Dudášovej za jej zásluhy o chod a rozvoj MŠ.

čaká rekonštrukcia amfiteátra na futbalovom ihrisku, ale aj projekt vybudovania cykloprístrešku, na cyklickej trase v rámci Hornonitria, do ktorého je zapojených viacero obcí. Prístrešok vybudujeme v priestoroch autobusovej zastávky, ktorá sa takisto dočká rekonštrukcie.

pokračovanie na 2. strane

Slávnostná akadémia pri príležitosti 75. výročia otvorenia Materskej školy v Malinovej

PODIEL NA VÝCHOVE NAJMLADŠEJ GENERÁCIE

Materská škola v Malinovej je jednou z najstarších dodnes existujúcich materských škôl v okrese Prievidza. V sále Partizánskeho domu v Malinovej sa 20. júna 2025 uskutočnila jubilejná slávnosť. Materská škola oslavovala 75. výročie jej založenia, keď sa jej brány otvorili pre deti obce. Slávnostnú akadémiu pripravil ZPOZ a kolektív materskej školy. Medzi pozvanými hosťami boli starosta obce a členovia obecného zastupiteľstva, rada MŠ a bývalí zamestnanci za ostatných 25 rokov a tiež rodičia detí navštevujúcich MŠ.

Slávnosť sa začala detskou „hymnou“, ktorú na pódiu zaspievali nastúpení všetci súčasní žiaci MŠ. Pokračovala slávnostným príhovorom, ktorý predniesla bývalá, dlhoročná riaditeľka MŠ Dagmar Dudášová a tiež starosta Juraj Stiffel.

pokračovanie na 2. strane

Škôlkari sa predviedli bohatým programom pesničiek a veršovaniek.

Mohlo by sa zdať, že rôzne okrúhle výročia, alebo životné jubileá príbuzných, či priateľov sa oslavujú hlavne pre gratulácie, spojené s príptkami, dobrou náladou, zábavou. Lenže každé jubileum je predovšetkým príležitosť na zamyslenie sa a pohľad do minulosti. Pri dožití okrúhlej päťdesiatky, alebo ešte vyššieho veku chceme dať tomu človeku pocit, že si ho vážime pre jeho kvality, dobré vlastnosti, pomoc druhým, starostlivosť o rodinu a podobne. Tak trochu je to malá rekapitulácia jeho doterajšieho života. Preto aj pri takýchto životných etapách jednotlivca je dobré spomínať, často poďakovať.

JUBILEÁ

Nie je to inak ani pri okrúhlych výročiach rôznych organizácií a inštitúcií. Je to takisto príležitosť obzrieť sa dozadu, spomínať, poďakovať a aj odmeniť tých, ktorí sa zaslúžili o zrod aj dobré výsledky. Možno aj zakladateľov a aktívnych predstaviteľov. Je dobré, že v našej obci k takémuto účelu okrúhle výročia na to skutočne využívame. Veď si len spomeňme na vlaňajšiu okrúhlu stovku Dobrovoľného hasičského zboru. Vďaka oslavám sa aj mladšie generácie dozvedeli o histórii dobrovoľných malinovských hasičov, ich činoch, ktoré hraničia s odvahou, až hrdinstvom pri hasení rôznych požiarov. V tomto roku to bolo 80. výročie oslobodenia obce a skončenia druhej svetovej vojny. To bola zasa príležitosť spomenúť a pietnou úctou vzdať hold tým, ktorí sa o to zaslúžili. Nedávno sme si slávnostnou akadémiou pripomenuli okrúhle 75. „narodeniny“ materskej školy v Malinovej. Môžeme sa pýšiť, že máme jednu z najstarších, stále fungujúcich škôlok v okrese. Boli to dôstojné aj dojemné oslavy, pretože väčšina pozvaných, dnes už rodičov ba aj starých rodičov, si zaspomínalo na chvíle strávené v škôlke. Možno si tajne utrelí aj slzu. Určite na to budú spomínať aj účinkujúce deti, terajší škôlkari aj predškôláci, ktorí sa tam so svojou škôlkou rozlúčili. Viac si o akadémii prečítajte v týchto novinách. Pripomínať si a oslaviť jubileá je dôležité...

P. Remiáš

ZASTUPITEĽSTVO SCHVÁLILO ZÁVEREČNÝ ÚČET ZA ROK 2024

Pokračovanie z 1. strany

Ak mám hodnotiť prvých šesť mesiacov tohto roka, musím oceniť aktivitu všetkých spoločenských organizácií v obci a záujem väčšiny obyvateľov našej obce o verejné dianie. Čo sa prejavuje aj dobrou účasťou na početných podujatiach a pomoci pri ich organizovaní. Vyzdvihnúť by som chcel aj zbor pre občianske záležitosti, za zorganizovanie

výročí a jubileí, ale tiež aktivity kultúrnej komisie. Hrdý som na našich futbalistov nielen za ich výkony počas ligových zápasov, ale vysoko oceňujem aj ich iniciatívu pri obnove oplotenia areálu ihriska, čo zvládli brigádniccky. Chcel by som im všetkým nielen poďakovať ale vysloviť presvedčenie, že vo svojich aktivitách nepofavia. Očakávam opäť aktívnu spoluprácu, napríklad aj pri zorganizovaní najbližšieho podujatia - Dňa

obce. Uskutoční sa závere augusta a zároveň vás všetkých na tento náš, už tradičný sviatok, pozývam.

Vážení spoluobčania. Sme v čase, keď sa mnohí z nás chystajú na dovolenky, doma či v zahraničí. Všetkým vám chcem zaželať príjemný oddych, pekné zážitky a načerpanie nových síl.

Juraj Stiffel, starosta

Slávnostná akadémia pri príležitosti 75. výročia otvorenia Materskej školy v Malinovej

PODIEL NA VÝCHOVE NAJMLADŠEJ GENERÁCIE

Pokračovanie z 1. strany

Po krátkej rekapitulácii histórie školy D. Dudášová povedala: „Pred 25 rokmi, keď MŠ oslavovala 50 rokov svojho vzniku, sa uskutočnilo prvé takéto stretnutie, na ktorom sa zúčastnili jej prví učitelia, zamestnanci i prví žiaci. Koľko ich bolo? Presný počet, ich dobu pôsobenia v Malinovej, by nám prezradili archívne záznamy. Niektorí tu pôsobili krátko, niektorí dlhšie. Musím za všetkých však spomenúť jedno meno - prvú učiteľku, ktorá stála už pri zakladaní prvého útulku pre deti Esteru Chmelíkovú, ktorá tejto práci zasvätila svoj život a veľa jej detí si na ňu s láskou spomína dodnes...“

Starosta obce ocenil náročnú a usilovnú prácu pedagógov, ako aj ich energiu, ktorú venujú žiakom. Kladne ohodnotil aj zmeny, ktorými škola prešla. Modernizácia vnútorných i vonkajších priestorov, technické vybavenie dnes zaručujú úspechy a napredovanie. V závere svojho vystúpenia poďakoval terajšiemu kolektívu za ich ozaj svedomitú prácu a odovzdal riaditeľke MŠ Silvii Šturcelovej pamätný list s verejným poďakovaním všetkým bývalým i súčasným pedagógom a zamestnancom za ich neoceniteľnú prácu pri výchove najmladšej generácie detí.

S krátkym príhovorom, poďakovaním a informáciou o projektoch a činnosti MŠ potom vystúpila riaditeľka MŠ Silvia Šturcelová. Učiteľky MŠ pripravili s deťmi bohatý program. Recitovaním a spevom prekvapili a potešili hostí. V programe vystúpili aj dievčatá a chlapci, ktorí v minulosti navštevovali našu MŠ. Na husličky zahral Patrik Šemrinec, zaspieval Marek Šemrinec, moderovala Miška Sobotová. So spomienkou na detské časy v škôlke sa podelil aj Ferdinand Schlenker, čestný občan obce a zaspieval pieseň. V sobotu aj on oslávil životné jubileum 70 rokov.

So školkou sa rozlúčilo deväť predškolákov, ktorí v septembri nastúpia do veľkej školy.

Súčasťou programu slávnostnej akadémie bola aj rozlúčka s predškolákmi. Tí sa krásnym a dojímavým programom rozlúčili so svojou škôlkou, ukázali všetko, čo sa v nej naučili, aby v septembri pripravení prekročili bránu veľkej školy. Pán starosta im poblahoželel k úspešnému absolvovaniu materskej školy a poprial im, aby sa im v škole páčilo, aby boli usilovní žiaci, z ktorých budú mať radosť rodičia aj my všetci. Deti potom postupne zložili sľub veľkej ceruzky „tak mi ceruzka pomáha“ a podpísali sa do Pamätnej knihy obce. Všetky už vedia napísať svoje meno. Poďakovali sa kvietkom aj svojim učiteľkám Silvii Šturcelovej, Michaele Pánisovej, Petre Majdanovej, Ľudmile Ličkovej, vedúcej kuchyne Lenke Bolčíkovej, kuchárke Emílii Dudášovej, školníčke Alenke Stiffelovej a kvietok darovali aj hosťom, bývalým zamestnancom MŠ Dagmar Dudášovej, Márii Richterovej, Soni Uramovskej, Jane Vidovej a Mlotke Schönovej. Deti svoje vystúpenie ukončili krásnou piesňou na rozlúčku. Oslava pokračovala pre pozvaných hostí recepciou.

Ďakujeme starostovi a obecnému úradu, Materskej škole, rodičom a tým, ktorí akýmkoľvek spôsobom prispeli k dôstojným oslavám jubilea našej Materskej školy.

Irena Balážová, ZPOZ

Foto: P. Remiaš

POZVÁNKA NA DEŇ OBCE

Tohoročný Deň obce Malinová spojený s oslavou 81. výročia Slovenského národného povstania, sa uskutoční v sobotu 30. augusta 2025 na futbalovom ihrisku so začiatkom o 15:00 hod. Čaká na vás bohatý kultúrny, športový a zábavný program, v ktorom vystúpi Ľudová hudba Rasta Petreje, hudobný hosť či speváčka Erika Danišová, bude aj majstrovský futbalový zápas. Pre deti rozprávkový maskot, škola tanca, hry a súťaže, modelovanie balónov a nafukovacia šmýkala. V neposlednom rade si pochutnáte na kotlíkovom a poľovníckom guláši, držkovej, grilovanom dožinkovom prasiatku, domáciach koláčoch, zákusoch s kávou. Čapovanom pive, alko a nealko nápojoch. Nebude chýbať tradičná partizánska vatra. Na druhý deň 31. 8. v nedeľu bude spomienkový turistický pochod na partizánsky bunker. Deň obce ukončí letná tanečná disco - zábava. Zmena programu je vyhradená. Bližšie informácie budú zverejnené na webe obce a plagátoch.

-ib-

MALÉ VEĽKÉ OSOBNOSTI V MALINOVEJ

ONDREJ STIFFEL

Vrávi sa, že staroba je čas múdrosti a pokoja, čas odovzdávania múdrosti a skúseností mladým generáciám. Lebo v každej vráske sa skrýva prežitý príbeh. Pripomenieme vám jedného obyčajného človeka z našej obce, ktorý v nej zanechal svoju výraznú stopu. Od jeho smrti ubehlo už 45 rokov...

Ondrej Stiffel sa narodil 27. novembra 1919 do nemeckej rodiny vo vtedajšom Cachu, kde prežil svoje detstvo i dospelosť. Pre užitie rodiny bola v tom čase práca na hospodárstve, na lúkach a poliach významnou súčasťou každodenného života rodín. Aj on pomáhal, privykol, musel však narukovať do Wermachtu. Slovensko bolo v čase druhej svetovej vojny spojencom fašistického Nemecka, ktoré vtedy bojovalo na ruskom fronte. Tak sa tam ocitol aj mladý Ondrej. Keď si na toto obdobie spomínal, hovoril o veľkej širšej krajine, po ktorej putovali dni a noci hladní, unavení a uzímení, kým prišli k ľudským obydliam. Po jednom takomto putovaní sám požiadal veliteľa, aby dal vojakom trochu oddýchnuť. Za jeho odvahu a ľudskosť ho veliteľ postavil do prednej línie, kde v prestrelke ho ranilo do pravej ruky. V nemocnici mu ju museli amputovať.

Po návrate domov začal bojovať s týmto svojim handicapom, ale chcel sa zaradiť do života. Zamestnal sa v Dubnici nad Váhom ako „vartáš“. Tu sa spoznal so svojou budúcou manželkou, ktorá tam pracovala ako kuchárka. Odišiel s ňou na Kysuce, kde sa zosobášili. Narodilo sa im päť detí, jeden syn zomrel. Po

27 rokoch sa vrátil do rodnej obce i s rodinou. Jeho pokrvní príbuzní žijú dodnes v Malinovej.

A tu začína spomienka na vysokého muža v dlhom kabáte, s veľkou čiernou brašňou cez plece, jeden rukáv zastrčený. Volali ho Drášo (nemecky Ondrej Andreas, skrátene Dráš). Dlhé roky roznášal poštu po celej dedine. Pracoval aj ako obecný zriadenec v čase, keď ešte nebola v dedine elektrina, chodil po dedine s bubnom a oznamoval dôležité správy. Na miestnom národnom výbore vypisoval alebo klepkal na písacom stroji jednou rukou pozvánky na schôdze, roznášal ich a zariaďoval všetko, čo bolo treba. Opravoval, kosil, kopal, pílił drevo, upratoval uhlie. Všetko jednou rukou. Po zavedení rozhlasu hlásil správy, premietanie filmov, pozýval na podujatia. Každú nedeľu všetci čakali, kedy sa ozve z rozhlasu hudba a jeho hlas, ktorý oznamoval, aký film sa bude premietiť. Častokrát popletené názvy, alebo pridral vtipné poznámky, ktoré rozosmiali. Zostali ako krásna spomienka na jedného jednoduchého, ale výnimočného človeka. Od mladosti inklinoval k prírode, rád chodil do lesa, ale jeho najväčším koníčkom bolo včelárstvo. Mal niekoľko úľov a staral sa príkladne o včely, takmer až do svojho konca. Zomrel vo veku 61 rokov 13. augusta 1980. Je pochovaný na miestnom cintoríne.

Tento obyčajný človek, človek so zdravotným znevýhodnením, svoj život žil naplno v dobe, keď neboli počítače, mobilné telefóny, kosačky... S jednou rukou zvládol pracovať a prekonávať všetky prekážky. Je dôkazom toho, že ČLOVEK DOKÁŽE VEĽKÉ VECI, AK SÁMCHCE!

Zo spomienok príbuzných a vlastných spracovala Irena Balážová

SPOLOČENSKÁ KRONIKA

BLAHOŽELÁME JUBILANTOM

APRÍL

Blanka Elischerová, František Rendla - 50 rokov, Janka Krebesová - 65 rokov,

MÁJ

Martina Páleschová, Milan Polák - 50 rokov, Daniela Hegedúšová - 55 rokov, Vladimír Gilian, Daniel Grom, Jozef Kren - 60 rokov, Emil Greschner - 65 rokov, Milan Bobok - 75 rokov, Monika Schönová - 80 rokov

JÚN

Ivana Melcerová, Gabriela Čavojská - 50 rokov, Kamil Šovčík - 55 rokov, Mária Luprichová - 60 rokov, Dušan Mičjan - 75 rokov

VÍTAME NAŠICH NAJMENŠÍCH

V marci sa narodila Vanessa Kotonská.

V máji sa narodila Emily Nikodémová.

NAVŽDY NÁS OPUSTILI

1. mája 2025 Ferdinand Krebs vo veku 67 rokov

17. mája 2025 Lýdia Filkornová vo veku 81 rokov

DEŇ DETÍ

Už asi desať rokov naša základná organizácia Únie žien pozýva deti na ich medzinárodný deň, osláviť ho spoločným kreslením farebnými kriedami na ceste. Sme radi, že toto podujatie spája generácie a prináša radosť všetkým.

Deti, ktoré sa zapájajú a zúčastňujú najskôr aj s rodičmi tohto „farebného“ podujatia, vytvárajú si spomienky, učia sa a radujú sa z tvorby. Následne, keď vyrastú, ich miesto preberajú mladšie deti, ktoré tiež prichádzajú na podujatie s rodičmi. Je úžasné sledovať, ako sa kruh uzatvára a ako sa naša tradícia prenáša z generácie na generáciu. Naše podujatie je otvorené pre všetkých, od najmenších detí, ktoré sa učia len udržať kriedu, až po staršie, ktorí už majú väčšie skúsenosti s kreslením. Sme radi, že sa k nám pridávajú aj rodičia s tými najmenšími deťmi a dokonca sme dostali návrh, aby sme zorganizovali spoločné kreslenie aj pre nich. Pokúsime sa tento nápad rozvinúť, dodá to ďalší rozmer k celému podujatiu. Pripravíme špeciálny priestor na rodinné súťaže, kde si aj rodičia môžu vyskúšať kreslenie, alebo so svojimi deťmi vytvoriť spoločného dieťa.

Tohoročný Deň detí bol opäť plný radosti. Počasie nám prialo a deti si užívali svoj sviatok, aj keď ich prišlo o niečo menej ako vlani. Ďakujeme zo srdca všetkým sponzorom, obecnému úradu, vedúcemu Pekľo pab a členkám Základnej organizácie ÚŽS v Malinovej, za skvelú prípravu a sladké odmeny, ktoré vyčarili úsmev na tvári našim deťom.

*Text a foto: Eva Benková
predsedníčka ZO SZŽ*

VÝSTAVA KROJOVANÝCH BÁBIK

Stavanie májového stromu v našej obci je každoročne spestrené aj s výstavou, ktorú organizuje ZO Únie žien Slovenska v Malinovej. V tomto roku táto organizácia oslavuje 80. výročie založenia ženskej organizácie v našej obci a preto pripravili niečo výnimočné. Výstavu krojovaných bábičiek Veroniky Cetliovej z Piešťan. Konala sa v dňoch 30. apríla až 2. mája 2025. Pani Veronika bábičky odieva do ručne šitých a vyšívanych odevov. Odievaniu bábičiek sa venuje takmer 20 rokov. Preradila nám, že s týmto koníčkom začala pri odchode na dôchodok. Hľadala záľubu, pri ktorej sa dá aktívne tráviť voľný čas. Odvtedy trvá jej práca „bábičarky“, teda vyšívanie a reštaurovanie krojovaných bábičiek.

Aj v našej obci získala obdiv a uznanie. Výstava, ktorá pozostávala z päťdesiatich bábičiek, bola nainštalovaná v sále Partizánskeho domu osobne pani Veronikou. Aktívne pomáhali aj členky ÚŽS. Materiál na výstavu priviezla v deviatich veľkých cestovných kufroch. Nie všetky bábičky boli

odeté iba v krojoch. Zopár z nich bolo oblečených aj v šatách remeselníkov. K najzaujímavejším patrili mlynári s vodníkom a s mlynom, kováč s vyhňou a nákovou i drotár. Obdivovali sme zdravotnú sestru, či doktora. Najkrajšie a najviac obdivované však boli bohato zdobené kroje z okolia Piešťan. Inštaláciu výstavy zabezpečila členka ÚŽS Marika Luprichová. Počas troch dní prilákali pestrofarebné kroje takmer 200 návštevníkov. Mohli si pozrieť na jednej z bábičiek aj cachovský sviatočný kroj. Výstava krojovaných bábičiek bola doplnená takmer sto kópiami fotografií z činnosti ženskej organizácie z obdobia deväťdesiatych rokov až po súčasnosť. Veríme, že aj takouto formou sa nám podarilo priniesť medzi obyvateľov niečo nové a zaujímavé.

M. Luprichová

CACHOVCI TAKÍ SME BOLI, TAKÍ SME

KEĎ V MALINOVEJ BOLO KINO

Slávni francúzski vynálezcovia, bratia August a Luis Lumiérovci po prvý raz verejne premietali krátky film v Grand Café v Paríži v decembri 1895. To už mali za sebou neverejné predstavenie. Bol tom film ako prichádza parný vlak do stanice. Mal iba 48 sekúnd. Bolo to vraj také presvedčivé, že diváci sa zľakli a uskakovali, aby ich vlak nezadlával. Ani netušili čo tým spôsobili. Fenomén filmu v priebehu desaťročí ovládol celý svet...

Prvé provízorne kino v Malinovej bolo v starom Partizánskom dome. Začiatkom päťdesiatych rokov chodieval po okolitých dedinách chlapík s pojazdným kinom. Nielen pre dospelých, ale aj pre deti to bolo veľké lákadlo. Aj pre vtedy asi päťročného Ľudovíta Harbuta. Nebol sám, kto nemal na vstupné, čo bola celá koruna. Lenže chlapci si vedeli pomôcť. Jednému sa poskladali a ten sa na predstavenie legálne dostal. Potom počas filmu potajomky otvoril jedno malé okienko v hornej časti sály pre svojich kamarátov, ktorí sa dnu dostali zadarmo. Raz si to však premietač všimol a Ľudva prichytil. Namiesto výprasku ho však prizval k spolupráci. „Budeš mi pomáhať. Pri predstavení mi pomôžeš natiahnuť káble, zavesiť premietacie plátno a budeš mi pretáčať kotúče filmov späť na začiatok“. Tak sa stal asistentom premietača. Bodaj by ho to nebavilo, keď zakaždým mohol sledovať aj film. Popri tom si všimol aj to ako sa do premietačky zakladá film. Vedel ako premietačku zapnúť aj vypnúť. Po čase už jeden z prvých stálych premietačov v Malinovej, bol to Jání Krebs, sa mohol na neho plne spoľahnúť. V priebehu filmu si dokonca dovolil odskočiť do krčmy na pivo...

Potom Ľudovít, vyučený baník, narukoval do Brna na vojenčinu. Za premietaním mu bolo trochu smutno. Hoci aj v kasárňach sa občas premietali filmy. Raz na filmovom predstavení nejakí babráci pustili film opačne. A nevedeli si s tým poradiť. Odhodlal sa ísť za veliteľom a prihlásiť sa, „že je síce chlapec z

dediny, ale premietaniu sa rozumie...“ Odvtedy sa jeho vojenský život zmenil vďaka filmu. Už chodil po rôznych posádkach a neskôr aj pre verejnosť premietal populárne filmy, vtedy to bol aj Poklad na Striebornom jazere a ďalšie filmy o Winetuovi a Old Shatterhandovi. Vtedy si dokázal zarobiť aj tristo korún za večer. To pre vojaka bol nejaký peniaz.

Z vojny sa vrátil v roku 1967. Mal opäť v súvislosti s kinom šťastie. Premietač Jání Krebs odišiel žiť do zahraničia a miesto bolo voľné. Ľudvo ho teda zastúpil a premietačom v Malinovskom kine vydržal byť plných 25 rokov. Nielen on, ale aj mnoho Malinovčanov na to obdobie radi spomína. Postupne obec zakúpila tri premietačky. Ešte stále sú uskladnené v pivnici obecného úradu. V zrekonštruovanom Partizánskom dome na jeho podnet zriadili aj premietačiu kabínu. Dnes je okienko zakryté veľkou fotografiou obce a okolia. Kino fungovalo vždy v sobotu a nedeľu o 15. hodine pre deti a o 19.00 pre dospelých. Na detské predstavenie sa zišlo aj 120 detí a večer priemerne 50 až 80 dospelých. Niekedy počas predstavenia ľudia aj museli stáť. Vstupné pre mládež bola koruna a dospelí platili tri. Mal dobré známosti v požičovni filmov a tak dokázal zohnať vždy najväčšie novinky. Niekedy prišli do kina v Malinovej aj ľudia z Nitrianskeho Pravna. No počkaj zajac patril medzi najpopulárnejšie filmy pre deti. Pre dospelých to boli často aj mládeži neprístupné filmy, vrátane trochu eroticky ladeného nemeckého filmu Helga. Ale aj tak sa vtedajší mládenci dokázali na film pozeráť cez škáry na dverách. Dnes už málokde kino potrebujú. Všetko nahradila televízia a v súčasnosti si ľudia môžu stiahnuť filmy dokonca do mobilného telefónu. Ale atmosféru ozajstného živého kina nič nenahradí. Boli to naozaj pekné časy malinovského kina, spomína Ľudovít...

(pre)

FUTBALOVÉ NÁDEJE NÁM ROBIA RADOSŤ

Futbal je v Malinovej športom číslo jeden. Má veľké tradície siahajúce do medzi-vojnového obdobia, roku 1933, kedy začali kopať do lopty prví malinovskí, vtedy ešte cachovskí, futbalisti. Odvtedy sa na ihrisku vystriedali stovky, možno až tisícika hráčov. V tomto už skončenom ročníku naši muži TJ Partizán Malinová v VIII A lige obsadili pekné tretie miesto. Dosiahli 54 bodov a iba o bod zaostali za druhou Rudnianskou Lehotou. Nastrieli 73 gólov a inkasovali iba 27.

Rovnakú, ba z pohľadu budúcnosti futbalu v Malinovej, ešte väčšiu radosť nám urobili žiaci. Súťažili v regionálnej lige U15 Dávid Hancko. Teda žiakov od 11 do 15 rokov. V uplynulom ročníku ich trénovali výborní aktívni hráči družstva dospelých Michal Stiffel a Marek Mikula. Obaja sú so svojimi zverenými mimoriadne spokojní, veď skončili v skupine 10 družstiev okolitých obcí na 4. mieste. V poslednom stretnutí na domácej pôde porazili svojich rovesníkov z Ráztočna impozantným skóre 6:2. Tréneri vyzdvihli záujem mladých chlapcov o futbal. V ročníku

mali 17 registrovaných hráčov. Trochu im je ľúto, že sa neprihlásili žiadne dievčatá, hoci v tejto vekovej kategórii, môžu hrať aj zmiešané družstvá. V niektorých obciach dokonca patria dievčatá medzi opory. Dúfajú, že sa aj v Malinovej nájdu odvážne dievčatá a obujú si kopačky. Výkony chlapcov stále viac lákajú divákov. Ako hovoria tréneri, vďaka dobrým výkonom prichádza na ich zápasy stále viac fanúšikov, nielen z radov rodičov. Je to výsledok poctivého prístupu k tréningom, ktoré majú dvakrát v týždni a zodpovedná kolektívna hra v zápasoch. Po skončení ročníka výborní hráči Tomáš Barnák a Tobias Lacko odchádzajú hrať do Prievidze. Družstvo, po dosiahnutí dorasteneckého veku opúšťajú Matuš Boško a Michal Páleš. Tréneri týmto hráčom ďakujú a želajú ďalšie futbalové úspechy. Už v auguste začína nový ročník. Preto každý chlapec, ale aj dievčatá, ktoré chcú hrať za Malinovu, nech sa čím skôr prihlásia trénerom. Sú budúcnosťou malinovského futbalu...

(pre)

OBČAN SA PÝTA...!

KANALIZÁCIA

Občan Malinovej Miroslav Luprich sa pýta ako je to s výstavbou kanalizácie v našej obci. Zdôrazňuje, že neexistenciu kanalizácie považuje nielen on, ale verí, že aj ostatní spoluobčania, za najväčší problém. Podľa neho v médiách prebehla informácia o možnosti financovania vybudovania kanalizácie aj v obciach pod tisíc obyvateľov. Určite k nám nikto nepríde s kufříkom peňazí, aktivita musí byť z našej strany, konštatuje. Pýta sa aká situácia je.

Odpovedá starosta Juraj Stiffel:

Chýbajúca kanalizácia je dlhoročný problém. Terajšie, aj predchádzajúce vedenie obce bolo však doteraz bezmocné. Obec na takúto niekoľko miliónovú investíciu nemá peniaze. Nedostala by ani úver. Financie prideluje vláda cez Ministerstvo životného prostredia SR a jeho Environmentálny fond. Partnerom však nie sú obce, ale Stredoslovenská vodárenská prevádzková spoločnosť, ktorá spravuje vodárne a kanalizácie v našom regióne. V súčasnosti, podľa dostupných informácií, prebieha vo viacerých obciach dostavba už začatej výstavby kanalizácie. Rokovanie s vodohospodármi permanentne prebiehajú, zatiaľ žiaľ nie sme zaradení do ich plánu. Verím, že sa dostaneme na rad v budúcom programovacom období pri tvorbe novej aglomerácie.

-r-

CACHOVINY

„SVÄTÉ“ PRIJÍMANIE

Jozef bol, chlap ako hora, bol prísny, nekompromisný vodič autobusu. Ale medzi turistami, sa z neho stala veselá kopa. Vždy niečo zábavné vymyslel, aby bolo veselo. Bolo to už dávno. Turisti sa vybrali utáboriť na Javorine. Vína si so sebou zobrali dostatok. Jozefa napadlo, že už k vínu chýba iba sviatosť „svätého“ prijímania. Bol už na to pripravený. Obliekol si bielu nočnú košeľu, siahala mu po päty. Namiesto posväteného chleba, ktorý veriaci dostávajú v kostole, si nakrájal plátky surového zemiaka. Potom každý musel z jeho rúk prijať túto „sviatosť“. Až potom si mohli dať prvý dúšok vína. Jozef už nie je medzi nami, ale ktorí toto „sväté“ prijímanie absolvovali, vraj ešte stále cítia v ústach chuť zemiakového škrobu.

(r)

